

[Ole Vig Jensen]

bliver altså en meget individorienteret undervisningsvirksomhed, der skal foregå på disse skoler, og det tror jeg er overordentlig vigtigt, når vi tænker på, hvilke grupper det er, man henvender sig til.

Der er også lagt op til, at produktionsskolerne i deres virksomhed skal indeholde incitamenter til at bryde med den traditionelle mande- og kvindebeskæftigelse. Det tror jeg er vigtigt, fordi nogle af de unge, der søger disse muligheder gennem produktionsskolerne, vil få en bedre chance for at få egentlig beskæftigelse, hvis man gør op med det eksisterende, kendte kønsrollemønster.

Skolerne etableres som selvstændige selvejende institutioner, og der har i den forbindelse, har jeg lagt mærke til, i diskussionen været kritik af, at ungdomsskolen skal have den mulighed. Vi mener, det er vigtigt, at ungdomsskolen, som også har vist nye veje på dette felt, får den samme mulighed for, ganske vist som selvstændige institutioner, at etablere egentlige produktionsskoler.

Der har været gjort nogle bemærkninger om antallet af unge, der skal skaffes plads til på disse skoler. Det er ikke noget, der lovgives om, men altså noget, der er gjort opmærksom på i bemærkningerne. Jeg mener, der er tale om at sikre en rimelig balance imellem, at vi her skal give nogle nye muligheder til unge og samtidig sikre os, at der skabes afgrænsninger på de områder, hvor det er ønskeligt at få afgrænsninger i forhold til kendte skoleformer. Der er vel ingen tvivl om, at produktionsskolerne på den måde, de arbejder, er i stand til også at inspirere – det må man i hvert fald håbe – det mere formelle, traditionelle uddannelsessystem. Vi ser det som et vigtigt led i bestræbelserne på at give kommunerne øgede muligheder for at sætte aktiviteter i gang, som kan være særlige tilbud til de unge.

Jeg vil sige til fru Alice Faber, at jeg kender ikke Kommunernes Landsforenings vurdering af denne sag. Det er udmærket, at Kommunernes Landsforening har været positiv, og det forstår jeg de har været. Jeg tog udgangspunkt i det, jeg vil kalde virkelighedens verden, den praktiske verden, hvor vi i hvert fald igennem en række år har hørt kommunerne efterlyse større fleksibilitet, flere muligheder for at kunne gå nye veje i bestræbelserne på at give de unge en bedre start på tilværelsen, end man kan inden for de eksis-

terende grænser. Det lægger dette lovforslag i virkeligheden også op til, og i den forstand er det en god opfølgning, også af det lovforslag, vi havde til behandling før.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Det var meget interessant at høre hr. Ole Vig Jensens bemærkninger om de 1.650 pladser og om, at vi skulle være mere fleksible. Betyder det, at det radikale venstre ikke mener, at vi skal fastlåse tilskuddet? Når det står i bemærkningerne, får det jo altid indflydelse. Vil de radikale medvirke til at undgå, at tilskuddet bliver fastlåst på 1.650 pladser?

(Kort bemærkning).

Nørgaard-Sørensen (S):

Jeg bemærkede også hr. Ole Vig Jensens meget positive omtale af produktionsskolerens værdi. Jeg er lige så interesseret som fru Alice Faber i at vide, om det betyder, at hr. Ole Vig Jensen eventuelt vil være med til at sikre, at man fremtidig får et 50 pct.s statstilskud til etablering og drift af disse skoler, som det har været tilfældet indtil nu, og at der ikke lægges op til den forringelse, lovforslaget jo altså er udtryk for, ved at fastlåse det i kroner, hvilket sandsynligvis ville betyde mindre tilskud pr. elevplads fremover.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg vil ikke lægge mig fast på tallet 1.650 elever på nuværende tidspunkt. Det er da tænkeligt, at dette udvikler sig på en sådan måde, at vi må søge at skaffe plads til flere. Det må vi tage stilling til den tid. Det er jo også et spørgsmål om, vil jeg sige til fru Alice Faber, at være med til at tilvejebringe de nødvendige midler. Tingene hænger nu engang sammen.

Jeg nævnte det lige så meget, fordi der måske også skal sættes en grænse for, hvilken vækst der skal være på dette specielle område i forhold til de andre uddannelsesaktiviteter, vi har. Jeg tænker på højskoler og efterskoler, som ikke kan give deltagerne de samme betingelser. Jeg mener, der bliver tale om en afvejning af hensynet til de eksisterende uddannelsesinstitutioner. Vurderingen har altså i første omgang været de 1.650 pladser.